

Nr 100.

Godkänd av första kammaren den 20 april 1923.
Godkänd av andra kammaren den 20 april 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelser angående dels ändring i vissa delar av förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, dels ändrad lydelse av § 2 i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 23.)

Till Konungen.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts den 9 mars 1922 dagtecknade proposition nr 137, antagit följande förslag till

1) **Kungörelse**

angående vissa ändringar i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Härigenom förordnas,
dels att § 4 mom. d) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall upphöra att gälla,
dels ock att § 13 mom. 5 första stycket i nämnda förordning, sådant detta författningsrum lyder enligt kungörelse den 11 juni 1915 (nr 252), skall hava följande ändrade lydelse:

Åt näringsidkare — — — — — exportvaras framställning. Rätt till tullrestitution enligt detta moment må endast lämnas åt näringsidkare, som är känd såsom redbar och i övrigt provas lämplig.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1923.

2) Kungörelse

**angående ändrad lydelse av § 2 i förordningen den 13 december 1912 (nr 355)
angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara.**

Härigenom förordnas, att § 2 i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara skall hava följande ändrade lydelse:

Tillstånd för handelsidkare att begagna sig av den i § 1 avsedda rätt meddelas av generaltullstyrelsen. Sådant tillstånd må endast lämnas handelsidkare, som är känd såsom redbar och i övrigt prövas lämplig. Tillståndet kan av generaltullstyrelsen återkallas, när de förutsättningar, som legat till grund för tillståndets meddelande, icke längre förefinnas.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1923.

Stockholm den 20 april 1923.

Med undersåtlig vörndnad.
